

PRUEBAS DE ACCESO CATALONIA FILM SCHOOL:

PRUEBA DE INTERPRETACIÓN:

Presentar dos monólogos, uno que establece la escuela y uno de libre elección. El primero se presentará pensando una pequeña puesta en escena. El segundo se hará ante la cámara. A continuación, presentamos los monólogos obligatorios en la versión masculina y femenina. El monólogo obligatorio es un texto en su versión original en Catalán. Recomendamos que el texto de libre elección sea en Castellano. Así veremos a los y las aspirantes trabajar en los dos idiomas en los que habitualmente se trabaja en nuestro mercado teatral y audiovisual más cercano. No obstante, si alguien no habla o no entiende Catalán o Castellano, permitimos que los textos se presenten en la lengua materna del aspirante.

MONÒLEG OBLIGATORI NOI

“Vaig decidir fer-me protèsic dental per vocació. Es pot dir així. El meu avi portava dents postisses . Resulta que un estiu, amb tota la família, vam llogar un vaixell –petit, no et pensis– , per fer un creuer per Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera... Les Balears, en definitiva. Resulta que el meu pare és molt bo explicant acudits. Doncs estàvem prenent el sol a coberta i va explicar-ne un d’una dona que anava pel carrer amb les calces en un turmell i llavors venia un guàrdia civil i li demanava la documentació i bé, etcètera... Jo no el vaig entendre, tenia dotze anys... Resulta que el meu avi sí que el devia entendre, perquè li va agafar un atac de riure tan gran que va rodolar per coberta, se li van desencaixar les dents i li van caure a l’aigua. No portava recanvi i només va poder beure líquids i menjar papilles fins que li van enviar unes altres dents de Barcelona. Per a ell van ser uns dies terribles. Vaig pensar que havia de trobar un sistema perquè les dents postisses no es desencaixessin en riure. D’aquí la meva vocació”.

Fragment del personatge de Guillem a *Dakota*, de Jordi Galceran.

MONÒLEG OBLIGATORI NOIA

“Acabo de conèixer un tipus que està mig boig, bé... Boig no, però imagina’t que anava en aquell helicòpter buscant exteriors per rodar una pel·lícula... I de sobte, què veu? El meu cotxe que crema. Doncs me l’ha comprat, t’ho juro... Una vegada han apagat el foc no ha deixat que la grua se l’emportés de cap de les maneres... Ha dit que el volia allà mateix, tal com havia quedat... Es veu que vol filmar unes escenes d’algú que s’ha estibat al fons d’un precipici... Quina sort, oi? No m’ha pagat gaire, però més val això que no res, no? A més, hem estat parlant una bona estona i al final m’ha dit que em volia fer una prova per sortir a la pel·lícula... Un paper molt petit... No hauré ni de parlar... Tot i que jo ja he fet d’actriu, és clar que fa molt de temps, i al teatre... Quan li he dit s’ha quedat de pedra! Bé, de pedra no, però no s’ho esperava... Vaja, que si li arribo a dir abans que havia fet teatre, segur que no em fa cap prova, segur que no... La veritat és que no sé com s’ho ha fet per sortir-se amb la seva... Vull dir amb els bombers..., els de la grua... Fins i tot amb la policia... I ara que ho penso... No li he preguntat com es deia la pel·lícula!”.

Fragment del personatge de Glòria a *Cel*, de Lluïsa Cunillé.

PRUEBA DE VOZ

Durante la interpretación de los dos monólogos, el tribunal valorará la proyección y dicción del aspirante. Además, sin embargo, el aspirante deberá presentar una pieza cantada, de su libre elección, con o sin base musical. Se valorará positivamente la interpretación de la canción.

PRUEBA DE EXPRESIÓN CORPORAL

El aspirante deberá presentar un ejercicio corporal ejecutado sobre la pieza *Tras la Pluie*, de René Aubry. El ejercicio deberá tener un mínimo de un minuto y medio de duración, y un máximo del total de la pieza musical. Para elaborarlo, el aspirante podrá utilizar cualesquiera lenguajes corporales del que disponga (danza, expresión corporal, mimo corporal dramático, acrobacia, lucha escénica, pantomima, ... etc.).

+información

adriana@cataloniafilmschool.com